

Հպարտություն

Ժամանակը թևես բռնած կը տանի.
Եւ կուրորեն կը հետևիմ ես անոր,
Փըճացող հեք իղծերուս տեղ մեկ քանի,
Մեկ քանի հույս, լույս դընելով ամեն օր:
Մերթ կը քալեմ գնացքով համր ու տարտամ,
Յորձանքին հետ մերթ կը վազեմ շուտափույթ,
Կընկըղմիմ և իսկույն նորեն կը ծփամ,
Կը ծփամ, վերն է միշտ երկինքը կապույտ:

Փախչի՞լդ ինե, իրավունքդ է, ո՛վ սերդ իմ,
Ինչպես բուր երազներուս ծերունի,
Թռչուններու խուճապ, որուն կը ժպտիմ,
Ժպտով մը, որ լացի շատ կը նմանի:
Եվ կամքով մը հըզոր սիրուս հավասար,
Ես անտրտունջ կերթամ ճամփես զարտուղի,
Յիմա գոցված գիշերով թանձր ու ըստվար,
Թանձր ու ըստվար՝ վաղորդյանով մը հղի:

Գրիգոր Զոհրապ